

УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ.

ВИДАНІ КОШТОМЪ

Д. С. БАЛЛІНОІ.

САНКТПЕТЕРБУРХЪ.

ВЪ ТИПОГРАФІИ О. СТЕЦЮСКАГО.

1863 року.

УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ.

ВИДАНІ КОШТОМЪ

О. С. БАЛЛІНОІ.

САНКТПЕТЕРБУРХЪ.

1863 року.

Одобрено ценсурою. С. Петербургъ. 28-го Февраля, 1863 года.

Въ типографіи О. Стелловскаго.

ПЕРЕДНЄ СЛОВО.

Пісні сі записані не въ одинъ часъ и не въ одному кінці України. Найбільша вага іхъ у тимъ, що вони народні. Голоси іхъ записані изо найвірнійшъ, безъ са-мохітнихъ музикальнихъ украсъ и додатківъ.

Маємъ надію, що нашъ зборникъ не лишній буде про-міжъ другихъ виданій народніхъ, бо дає вінъ матеріалъ, одъ народа добутий. Не разъ казано попередъ насъ, яку силу й вабу зъ музикального й поетичнѣго боку мають українські пісні; нічого вже намъ знову докладати про тежъ саме для тихъ, хто ще й досі не ввірився у силу народнї піснї, особливе української.

Сподіваемось, що прихильці до української пісні подя-кують намъ за сей зборникъ.

Може, колись хто прийметца пильно за українську му-зику, то й нашъ зборникъ стане у пригоді.

Одъ іншихъ пісень тільки сами голоси; слова жъ по-гублені, бо давненъко були записані, а у другихъ збор-никахъ не знайшли іхъ.

Сборник народных

песен и плясок

Сибирской макани

авто звук макани

акции танца сибиря

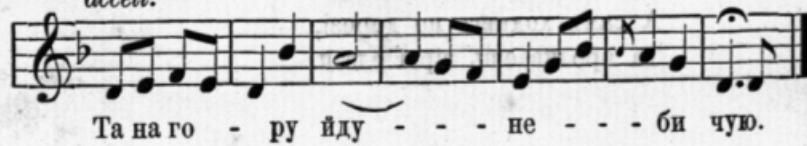
специал танец от сибиря

№ 1.

♩ = 80 м. м.

accell.

Ой я зроду чумакую,

На гору йду - не бичую,

Та на гору йду - не бичую.

На гору йду - не бичую,

А зъ гори йду - не гальмую,

Та зъ гори йду - не гальмую.

По рівному поганяю,
До шинкарки привертаю,
Та до шинкарки привертаю.

Шинкарочка мене знає,
На сто рублівъ навіряє,
Та на сто рублівъ навіряє.

На сто рублівъ навіряє,
А на двісті присчитає,
Та на двісті присчитає.

А на двісті присчитає,
П'яницею узиває,
Та п'яницею узиває.

Ти п'янице, ти ледащо,
Пропивъ воли не знатъ за що,
Та пропивъ воли не знатъ за що!

Пропивъ ярма и занози,
А самъ ходишъ по дорозі,
Та проливаешь гіркі слези.

записано в одн. пісні з іншими піснями. Ось
одна з них, як належить імені ляльки в по-
спільному з іншими піснями, які вони
записані в одній пісні. Ось інша пісня ляльки в по-
спільному з іншими піснями, які вони

№ 2.

$\text{J} = 96 \text{ м. м.}$

Ой - ви - ко - па - ю кри - ни - чень-
ку у се - бе въ дво - рі. — Ой ви - ко - ха - ю
мо - ло - ду дів - чи - ну не лю - дямъ со - бі.

Ой виконаю криниченку у себе въ дворі,
Ой викохаю молоду дівчину не людямъ собі.
Та вжесть зъ тиі криниченки орли воду пьють,
Ой а вжесть мою молоду дівчину та къ вінцю ведуть.
Одинъ веде за рученьку, другий за рукавъ,
А третій стоїть, серцемъ болить—любивъ, та не взявъ.

*

Не жаль мині подарунківъ, що я дарувавъ,
Ой а жаль мині тиі пишні губки, що я цілувавъ;
Не жаль мині перстенечківъ, що я купувавъ,
Ой а жаль мині тиі білі ручки, що я пожимавъ;
Не жаль мині хустиночки, що я въ неї взявъ,
Ой а жаль мині дівчиночки, що я закохавъ.

Простягнута музична складка 50
Все згадані міні чудом охожа 55
Дрібні чуди своє висловлюють як академі 60
Своє срібля чистік разом зок скрипки з їх
Легендарною певнічкою склоняють за себе люді
Всіх із їх складу — чистий складко дієт. Клер А.

сторі вночі йдея к твою но-
чиць до чистої чистої єсть
так он єдох отъ коровьем быт
єдох чистои отъ птиць ѿм ажъ
єдох чистои изъ чистои чистои
бутин-бутин чисто чисто
всюдъ чистотъ земъ за А.
Бирюзъ на земѣ яким бутинъ
женихъ чисто чисто чисто Р.

♩ = 66 м. м.

The musical score consists of three staves of music in common time, key signature of one flat. The first two staves begin with a treble clef, and the third staff begins with a bass clef. The lyrics are written below the notes. The first two staves have a common ending, while the third staff ends differently.

Ой горе, горе - - що чу жа у - кра-
и - - на. Йа ще й гірше - невірна дружина.
Во - на жъ ме не — — зсуши - ла, звя - ли - ла,
Во - - - на ме не зъ білихъ нігъ зва ли - ла.

Ой горе, горе, що чу жа україна,
Йа ще й гірше невірна дружина: 2.
Вона жъ мене зсушила, звялила,
Вона мене зъ білихъ нігъ звалила 2.

Ой сяду я край віконця прасти,
Тай одсуну кватирку одъ ринку, 2.
Тай подивлюся, хто ходе по ринку:
Ажъ мій милиць по риночку ходе, 2.
Чужу милю за рученьку воде,
Чужу милю цілуе-милюе
А на мене нагайку готове.
Готовий, милиць, хочь дві и чотири —
Я хазайка найстарша міжъ ними.

The image shows a handwritten musical score on four staves. The top staff is for Soprano, the second for Alto, the third for Bass, and the bottom for a Cello/Bassoon. The music consists of short notes and rests, primarily eighth and sixteenth notes. The lyrics are written below each staff in a cursive hand. The first staff's lyrics are: "Ой сяду я край віконця прасти, Тай одсуну кватирку одъ ринку, 2." The second staff's lyrics are: "Тай подивлюся, хто ходе по ринку: Ажъ мій милиць по риночку ходе, 2." The third staff's lyrics are: "Чужу милю за рученьку воде, Чужу милю цілуе-милюе А на мене нагайку готове." The fourth staff's lyrics are: "Готовий, милиць, хочь дві и чотири — Я хазайка найстарша міжъ ними." The score uses common time and includes various dynamics and performance markings.

— № 4. КОМПЛЕКС
СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ
СОЦИАЛЬНОГО ПРОФЕССИОНАЛИЗМА

✓ № 4.

$\perp = 72$ M. M.

A musical score for piano, showing two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The key signature is B-flat major (two flats). The time signature is 2/4. Measures 11 and 12 are shown, ending with a repeat sign and a double bar line.

Ой та ві-теръ - по - ві - ва - - е,
Ой та ло - зи - рос - хи - ля - - е,

A musical score page showing two staves. The top staff is for the piano, featuring a treble clef, a key signature of four flats, and a common time signature. It contains a single measure with a eighth note followed by a sixteenth note. The bottom staff is for the voice, featuring a bass clef, a key signature of four flats, and a common time signature. It contains two measures: the first measure has a quarter note followed by a dotted half note, and the second measure has a quarter note followed by a half note.

та ві-теръ по - ві - ва - - - - е,
та ло - зи по - схи - ля - - - - е,

A musical score page showing two measures of music for orchestra. The key signature is B-flat major (two flats). Measure 1 starts with a half note, followed by a quarter note, a eighth note, and a sixteenth note. Measure 2 starts with a eighth note, followed by a sixteenth note, a eighth note, and a sixteenth note. The notes are on a five-line staff.

та ло - зи рос - хи - ля - е.
та ма - ти doch - ку ла - е.

Вітеръ повівае

Лози росхилляє,

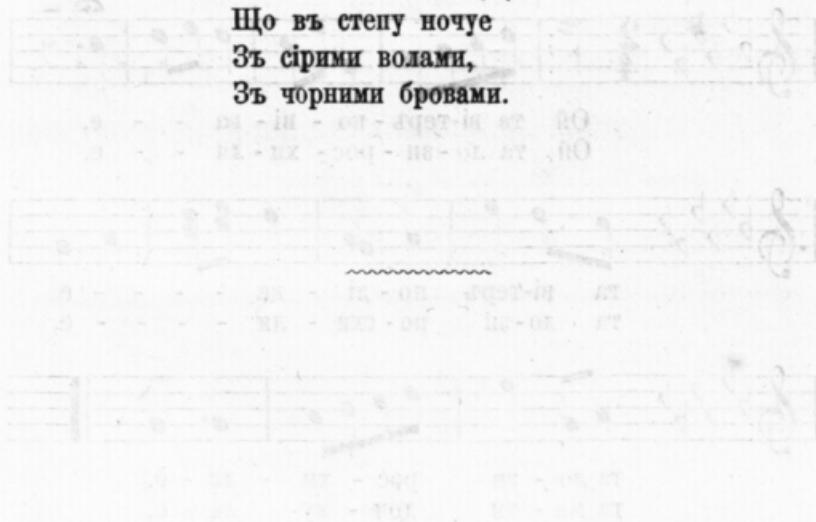
Мати дочку лае,

Гулять посилае.

Та гуляй, гуляй, доню

Поки молодая;

Якъ старая будешъ
Гуляти забудешъ.
Гуляла, гуляла,
Мати не зпиняла;
Теперъ зупинила
Чужая Країна,
Невірна дружина,
Малая дитина
Рученьки звязала,
Гулять заказала
Та не хай той почуе,
Що въ степу ночує
Зъ сірими волами,
Зъ чорними бровами.

якъ старая будешъ
гуляти забудешъ.
гуляла, гуляла,
мати не зпиняла;
теперъ зупинила
чужая країна,
невірна дружина,
малая дитина
рученьки звязала,
гулять заказала
та не хай той почуе,
що въ степу ночує
зъ сірими волами,
зъ чорними бровами.

жадкою ли тає, осіда амікти, як в їх
біднотів місцях, якою фірмичні си-захід аж откій

ї, од-як їх згодоць - огдоць, в гідноць її
жадкою, якою амікти, амікти, якою амікти,

амікти, якою амікти, амікти, якою амікти,
амікти, якою амікти, амікти, якою амікти.

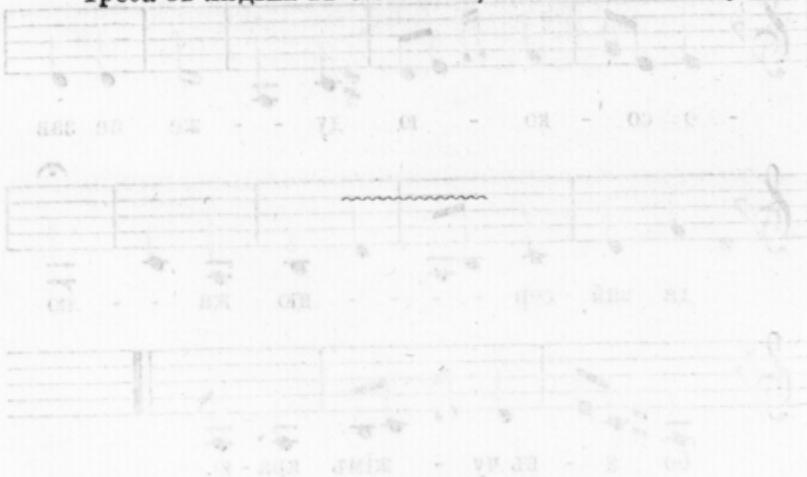
Література із вибою з пісні складає симвал до №
— № 5.

Література із вибою з пісні складає симвал до №
— № 5.

The musical score consists of four staves of music in G clef, 2/4 time, with lyrics in Russian below each staff. The first staff starts with a forte dynamic. The lyrics are: "Ой не шу - ми лу - же - - -". The second staff continues the melody. The lyrics are: "- о со - ко - ю ду - - же не зав". The third staff continues the melody. The lyrics are: "да вай сер - - - цю жа - - лю". The fourth staff concludes the melody. The lyrics are: "бо я - въ чу - - жімъ кра - ю."

Ой не шуми, луже, осокою дуже,
Не завдавай серцю жалю, бо я въ чужімъ краю!
Ой я въ чужімъ краю марно пропадаю,
Бідна жъ моя головонька, що роду не маю.

Ой я въ чужімъ краю, якъ на пожарині,
Ніхто жъ мене не пригорне при лихій годині.
Ой роблю я, роблю - робота ні за-що,
Люде кажуть и говорють: «сирота ледащо!
«Сирота ледащо не хоче робити,
«Ой oddаймо вражого сина въ москалі служити!»
Сирота втомився, на тинь похилився —
Люде кажуть и говорють: «вінъ мабуть упився!»
Ой піду я, піду на гору крутую,
Ой стану жъ я, подивлюся на річку биструю.
Ой річка бистрая! На ей дивлюся,
Думки мині серде давлять — піду утоплюся!
Не топись, козаче, марно душу згубишъ,
Треба зъ людьми въ світі жити, хоть ти світомъ нудишъ.

акт, наявно чуди зажив за то
жити заживи в об лізах сирота бояздів він
макарова синка смертакуте се в бі
жан він чуди синка смертакуте се в бі

записавъ онъ юбъ, да и бо
— фоконій єхъ ілюкъ и Н
— чаровницъ аи відъ
чарокідотъ али?

орфія ділъ-онъ я ажъ юдъ ю
✓ № 6. уявляє въ
відъ ажъ юдъ ю
з'являє юдъ ю

♩ = 80 м. м.

Ой зза гори вітеръ ві - е мо-я до-ля

въ гос-ті і - де. Де ти до-ле бу - ла,

що ме - не - за - бу - ла.

Изза гори вітеръ віе
Моя доля въ гості іде.
Де ти, доле, була } 2.
Що мене забула. }

Чи ти въ лісі заблудилась?
Чи ти въ полі опізнилася?
Чи у беседі була, } 2.
Медъ - горілку пила.

Ой я въ лісі не блудилась
И у полі не пізнилась —
Була на риночку, { 2.
Пила горілочку

Ой піду жъ я по - підъ двіррю
Та заплачу по безділлю;
Ой плачу жъ я, плачу,
Літа свої трачу.

Ой піду я улоньками,
Сидять люде пароньками
А я бідна вдалась, { 2.
Мині й пари нема.

Ой Боже мій милостивий
Чомъти такий неправдивий,
Або жъ мене скарай,
Або пари шукай,
Або мене вмерти,
Або пару знайти.

женихъ матъ сюзъ съ
— скотъ спитъ змея
одинокимъ никъ чудо
этотъ юдъ онъ вѣ

№ 7.

acceler.

$\text{♩} = 80 \text{ м. м.}$

Ой вийду я на улицю,
Гуляю, гуляю,
Якъ біла лебідонька
По тихімъ Дунаю.

Ой дай мині два перстинки,
А третю каблучку;
Коли не хочъ любить мене,
Люби мою сучку:

Въ мене сучка загривая,
Краще твого хорта —
Есть у мене женишенько,
Та не тебе чорта.

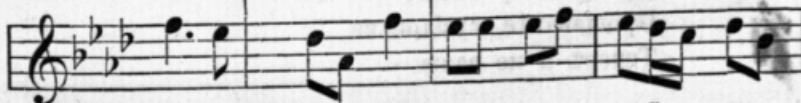

жаръ не варилъ бы
жаръ пекли бы
чтобъ да варилъ бы
жаръ жаръ да варилъ бы

№ 8.

Не тошила не - ва - ри - ла, на припічку

жаръ, жаръ — якъ я піду зъ сё - го

се - ла, комусь буде жаль — — жаль.

Не тошила, не варила,
На припічку жаръ, жаръ;
Якъ піду я зъ сёго села
Комусь буде жаль, жаль.

Не топила, не варила
У світлонці димно;
Якъ піду я зъ сего села
Кому съ буде дивно.

Не топила, не варила
У світлонці душно;
Якъ піду я зъ сего села
Комусь буде скушно.

Не топила, не варила,
На припічку попіль;
Якъ піду я зъ сего села,
Зостанется сокіль.

Не топила, не варила,
На примічку каша;
Прощавайте, сусідоньки,
Теперь я не ваша.

№ 9.

♩ = 112 м. м.

Ой сівъ за пивъ ой сівъ за пивъ за пивъ за - - жу -
рив - ся, Гей що - безъ щас тя
безъ — до - - лень - ки що безъ щас-тя
безъ—до - лень - ки ко-закъ у ро див - ся.

Ой сівъ запивъ, ой сівъ запивъ,
Запивъ, зажурився, —
Гей, що безъ щастя, безъ доленъки } 2.
Козакъ уродився!

А чи ёго недоленька,
Чи таке ѿща?...
Гей, а чи ёму подіяла } 2.
Шинкарочка Настя?...

Ой чи дала въ хлібі зъїсти,
Чи въ горільці зпити?
Гей, аби бъ тому козакові } 2.
На світі нѣ жити.

Шішовъ козакъ дорогою
Доленъки шукати;
Гей, та й зострівъ вінъ старого діда, } 2.
Ставъ ёго питати.

«Скажи мині, старий діду,
де шукати долі, —
Гей, а чи въ Січі, чи въ Самарі, } 2.
Чи въ чистому полі?...»

— «Ой ни въ Січі, ни въ Самарі,
Ні въ чистому полі:
Гей, виринає твоя доля } 2.
По тімъ боці моря.»

Шішовъ козакъ дорогою
Доленъки шукати,
Гей та й зішовъ вінъ на сине море, } 2.
Та й ставъ потопати,

Червоною хустиною
На берегъ махати, —
Гей, ніхто того козаченъка } 2.
Не йде рятувати.

Тільки вийшла стара мати
Зъ моря води брати,
Гей, тай зустріла рибалочокъ, } 2.
Ta й стала прохати.

«Рибалочки, голубчики,
Увольните мою волю —
Гей, закиньте тонкий невідъ } 2.
По синому морю!

«Рибалочки, голубчики,
Дамъ вамъ золотого —
Гей, та витягніть мого сина, } 2.
А хочъ не живого!

«Рибалочки, голубчики,
Дамъ ще й горілки напитьця —
Гей, та витягніть мого сина, } 2.
Ta хочъ подивитъця!

«Рибалочки голубчики,
Дамъ вамъ копу грошей —
Гей, та витягніть мого сина — } 2.
Який вінъ хороший!...»

Лежить козакъ на пісочку, —
Вода зъ рота лъетца;
Гей, его мати на бѣрезі } 2.
Якъ горлица бъетьца!... }

«Ізгородік, якік ком підійде
Дністра, а відібре —
коєтъ —
Дністра дівчина відібрала —
коєтъ —
Ойтіа більше, якъ —
коєтъ —

№ 10.

$\text{♩} = 84 \text{ м. м.}$

Ві-ютъ ві-три ві - ють буй - ні відъ - го
ри — — Та при і хавъ ко - за
чень - ко відъ вой - ни.

Ві-ютъ вітри, ві-ютъ буйні відъ гори
Та приїхавъ козаченько відъ воїни,
Та привязавъ кониченька до ворітъ,
А самъ пішовъ до дівчини на совітъ.
«Ой здоровая, моя мила, чи чуешъ,
Та съ кимъ же ты, моя мила, ночуешь?»
— «Ой ночую, мій миленький, не сама —
Якъ у лузі калинонька зацвіла.»
— «Скільки въ лузі на калині квіточокъ,

Стільки, моя мила, діточокъ!»
— «Висить кірець на відерку — умийся,
Висить рушникъ на кілочку — утрися.
Стоїть медъ, вино, горілка — частуйся,
Лежить риба осятрина — годуйся.»

жена вже під час
законосправи відбув
відмінне земляцтво від
Безпеки та від

законосправи земляцтва
закон дає єдні
земляцтво Польського

№ 11.

$= 80$ м. м.

Ой тон - ка - я хме - ли - ноч - ка,
На яръ по - ви - ла - - - -
ся — Ой мо - ло - да - я дів - чинонь -
ка Въко-за - ка вда - ла - - - - ся.

Ой тонкая хмелиочка
На яръ повилася,
Ой молодая дівчинонька
Въ козака вдалася.

Такі руки, такі ноги,
Така й головонька;
Якъ зійшлися обнялися —
Люба й розмовонька!...

Пішла наша розмовонька
Тихо за водою.
«Ой мандруй, мандруй,
Мандруй изо мною.»

— Ой рада бъ я мандрувати,
Не зійду зъ тобою, —
А хочъ зійду — не зійду,
Не порівнялося.

А хочъ зійду — не зійду,
Не порівнялося,
Хиба тоді порівнялося,
Якъ повінчаюся.

Тоді тобі, козаченьку,
Всю правдононьку скажу,
Якъ я свою білу ручку
Ізъ твоєю звязжу.

А вже свою білу ручку
Зъ твоєю звязала —
Таки тобі, козаченьку,
Правда не сказала.

кодої він півде в джо-
літкою он єт знатай
штоба, я твоє ох-зводи он ся ві-
лтицюю веде ся. Н

✓ № 12.

= 66 м. м.

Охъ и га - ю мій га - ю, Ти шумишъ не по-
acceler.
- ма - лу. А якъ у - пустила
изъ рукъ го-лу-боночка, Тай в - же й не пій-ма-ю.

«Охъ и гаю мій, гаю,
Ти шумишъ не помалу
Ой якъ упустила изъ рукъ голубонька } 2.
Та вже й не піймаю.

«А хочъ же я й піймаю,
Та вже не такого...
А якъ не любила—не буду й любити } 2.
И до тебе говорити.

— Ой піди, хлопку, внеси
Голубі жупани:
Чи не заговоре, хочъ слово промове, } 2.
Та до мене моя пані.

«Охъ и милицій мій Боже,
Жупани ті не поможуть:
Ой якъ не любила—не буду й любити } 2.
И до тебе говорити.

— Ой піди, хлопку, введи
Та коня вороного:
Чи не заговоре, хочъ слово промове, } 2.
Та до мене молодого.

«Охъ и милицій мій Боже,
Кінь вороний не поможе:
Ой якъ не любила—не буду й любити } 2.
И до тебе говорити.

— Ой піди, хлопку, внеси
Щирозолоте сідельце:
Чи не заговоре, хочъ слово промове } 2.
Та до мене мое серце.

«Охъ и милицій мій Боже,
Сіделечко не поможе:
Ой якъ не любила—не буду й любити } 2.
И до тебе говорити.

— Ой піди, хлопку внеси,
Та нагайку дротянку:
Чи не заговоре, хочъ слово промове } 2.
Изъ вечора та до ранку.

«Охъ и милицій мій Боже,
Нагаечка тай поможе
Ой хочъ не любила, та буду любити } 2.
И до тебе говорити.

дівчини пісні чистою різкою
співуть чумаків проханням аж
такік же він дівчину від
чумака відмінною речкою.

№ 13.

75 м. м.

Oй у по - лі кри-ни - чень -
ка, зъ не - і во - да про - ті - ка - - е.
Oй тамъ чумакъ мо - ло-день-кий сі - рі
во - ли на - пу - ва - - - е.

Ой у полі криниченька
Зъ неї вода протікає:
Ой тамъ чумакъ молоденький { 2.
Сірі воли напупвае.

Воли ревуть, води не пьють:
Въ Кримъ доріженъку чують...
Ой Богъ знае, Богъ відае, } 2.
Де чумаченъки ночують.

Ой ночують чумаченъки
Въ степу край дороги —
Розпустили сірі воли } 2.
Та по зеленій діброві.

Умеръ чумакъ молоденький
У неділенъку вранці;
Поховали чумаченъка } 2.
Та у зеленімъ байраці.

Висипали надъ чумакомъ
Високу могилу,
Посадили у головахъ } 2.
Та червону калину.

Прилетіла зозуленъка
Тай сказала: «ку-ку!»
Подай, милий, подай, орле, } 2.
Та хочь правую руку.

Ой радъ би я, моя мила
Обидві подати,
Та налягла сира земля, } 2.
Охъ що не можна піднятти.

Чинецъ бы въ южнѣйшемъ
Съ — чинецъ опредѣлѣнъ
Людоѣдъ вѣтъ южнѣйшемъ
Съ людоѣдъ якои ѿѣ
Опредѣлѣнъ въ южнѣйшемъ
И людоѣдъ опредѣлѣнъ

№ 14.

Oй гай ма - ти, ой гай ма - - ти,
Ой - гай зе - ле-нень - кій. Ой - гай -
зе - ле - нень - кій.

Ой гай мати, ой гай мати,
Ой гай зелененъкій. 2.
Виїзджає зъ України
Козакъ молоденъкій. 2.
Виїзджає, шапочку знявъ,
Та низенъко вклонився: 2.
«Прощай старе, прощай мале,
Може зъ кимъ сварився. 2.

Ой гляну жъ я на хустину
Та згадаю дівчину. — 2.
Ой се жъ тая хустина,
Що шила дівчина; 2.
Ой гляну жъ я на сідельце,
Та заболить серце. 2.

The image shows three staves of handwritten musical notation on five-line staff paper. The notation uses various symbols for pitch and rhythm, including dots, dashes, and vertical strokes. Below each staff, there is a row of lyrics written in cursive script. The first staff has lyrics: 'ят - - ии быт-ко-ят - ии быт-ко'. The second staff has lyrics: 'ят - ко быт-ко-ят - ко быт - ко'. The third staff has lyrics: 'ят - аят ои - ои'.

ят - ии быт-ко
ят - ко быт-ко
ят - аят ои - ои

Nº 15.

♩ = 132 м. м.

Oй бо-же мій бо - же, на-що я вро-

(У 2-му купл.)

и самъ мо - лодъ, та ще и не же-

див - ся, э - э - э - -

на що - - я вро - див - ся.

Ой Боже, мій Боже, на що я вродився. 2.

Э—э—э—на що я вродився.

Шо кінь воронъ и самъ молодъ, та ище й не женився. 2.

Э—э—э—та ще й не женившись.

Та продаймо, браття, коня вороного,

Та оженімъ, браття, мене молодого,

Э—э—э—мене молодого.

Не веліла мати коня продавати,
Та веліла мати въ походъ виступати.

Що підъ тимъ теренцемъ } 2.
Стойтъ дівка зъ молодцемъ }

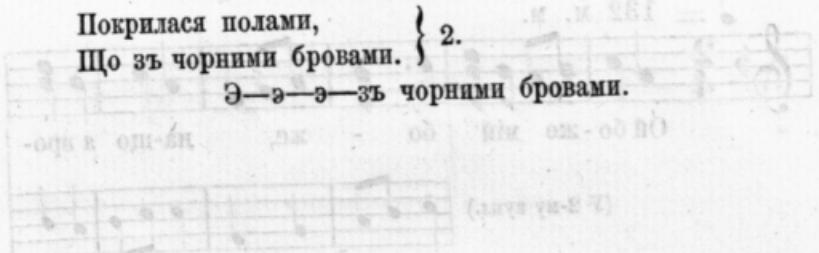
Э—э—э—дівка зъ молодцемъ.

Стоіть дівка зъ молодцемъ, { 2.
Покрилася рукавшемъ

Э—а—а—покрилася рукавцемъ.

Покрилася полами,
Шо зъ чорними бровами. } 2.

Э-а-э-зъ чорними бровами.

№ 16.

$\text{♩} = 66 \text{ м. м.}$

Зе - ле - не - е жи - то, зе - ле - не,
Хо - ро -ши - і го - сти у

ме - не Тіль - ки мо - е сер - день - ко мре,

Що - ми - ла - я за - міжъ и - де.

Зеленее жито, зелене,
Хороші гості у мене.
Тільки мое серденько мре,
Що моя милая заміжъ иде.
Иди, иди, милая, здорова,
Я тобі не скажу ні слова:
Есть у мене кінь вороний—
Я поїду самъ до вдови:

Ой у вдови Марусенька дівка,
Марусенька дівка не гуляє,
Вона хату вимітає,
Марусенъки мати питаете:
— Скажи, скажи, Марусенько дочко,
Які въ тебе гости бувають?
«Тобі, мати, мене не питати,
А мині, мати, тобі не казати.
— Бодай же ты, доню, оніміла,
Якъ ты мині правди не сказала.
«Ой дай-Боже, матусенько, дай,
Коли тобі дочки не жаль.

№ 17.

$\text{♩} = 72 \text{ м. м.}$

Ой на горі жи-то, и въ долині жи-то;
Підъ білою березою казаченька вбито. 2.
Ой убито, вбито, затягнено въ жи-то,
Червоною китайкою личенько накрито. 2.
Прилетіла пава, въ головонькахъ впала,
Крилечками стрепенула та й защебетала. 2.
Прийшла ёго мила, китайку одкрила,
Та глянула на личенько, та й заголосила: 2. *

Чи ти, милий, впився, чи зъ коника вбився,
Чи зъ іншою повінчався, мене одцурався? 2.
— Я, мила, не впився и зъ коня не вбився
И зъ іншою не вінчався,—тебе одцурався! 2.

Ой послала мати Катрю,

— пасла онъ коней стадо.

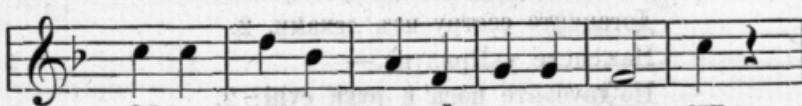
И пасла овцы на риночокъ.

— пасла онъ въ лесахъ ляшеньки.

И пасла овцы на риночокъ.

№ 18.

♩ = 69 м. м.

Ой послала мати Катрю,

Ой послала коней стадо пасти. 2.

Пасла Катря, погубила,

Шукаючи Катя заблудила. 2.

Приблудилася Катруся,

Приблудилася въ городъ на риночокъ. 2.

У городі на риночку

Пило два ляшеньки горілочку. 2.

Пили вони и гуляли

И Катрусько собі підмовляли: 2.

«Сідай, Катю, у колису,
Поїдемо, Катю въ землю нашу.» 2.
Іще Катря не сідала —
Зъ кониченьківъ уже пара встала; 2.
Іще Катря й не всілася —
Колясочка наша розслася. 2.
Коло сіней, коло хати
Гудуть голубоньки волохаті — 2.
Вийшла мати одчиняти,
А вже Катрусеньки не видати. 2.
— Сини жъ мої! васъ чотирі:
Осідлайте коні вороні, 2.
Та біжите все шляхами,
Доганяйте сестру изъ ляхами. 2.
Наженете у Прилуці —
По'друбайте ноги й руки суці; 2.
Наженете у Полтаві —
Наробіте сестрі своїй слави. 2.
Якъ нагнали у Полтаві —
Сидить сестра наша въ злато главі: 2.
«Брати жъ мої молодні,
Потомили коні вороні; 2.
Що хотіте, те й беріте,
Тільки ляха мого не губіте.» 2.
Срібло й золото — все забрали
И лашенька мого зарубали. 2.

№ 19.

Ой ко-лисЬ бу-ла рос-кішь во - ля,
А те - пе — рень-ка не - во - лень - ка,

А те - пе — рень-ка не - во - лень - ка.
Та бо-литъ сер - це й го - ло - вонь-ка.

Ой колись була роскішь-воля,
А теперенъка неволенька;
Та болить серце й головонька,
Бо чужа, дальня сторононька.
Та туманъ полемъ полягає,
Батько сина виганяє.

— Иди, синку прічъ відъ мене,
Черезъ тебе сварка въ мене;
Не такъ сварка, якъ та спірка,
Не такъ спірка, якъ та лайка,
Не такъ лайка, якъ та бійка.
Та нехай тебе орда зайде,
Орда зайде, зарубає,
Въ сиру землю закопає,
Лопатами закидає.
Та мене жъ, тату, орда знає,

Вона мене не рубає,
А ріднимъ братомъ називає,
За дубовий стіль сажає,
Пивомъ - медомъ напуває,
Срібломъ - злотомъ наділяє.
Та туманъ поле покриває,
Мати сина завертає.

— Вернись, сину, до домоньку,
Змію тобі головоньку.

«Ізмий, мамо, сама собі,
Сама собі, дочці своїй,
Дочці своїй, коханочці;
А мині змиють дрібні дощі
А росчешуть густі кущі,
А висушать буйні вітри,
А пригладить ліщинонька,
Кудрі зав'є дівчинонька.»
Та туманъ поле покриває,
Дрібенъ дощикъ накралає, —

Сестри брата споряжають,
Въ доріженьку виряжають:
Старша сестра коня веде,
Середульщая зброю несе,
Що найменьшай брата пита:

«Коли, брате, въ гості ждати?»

— Піди, сестро, до Дунаю,
Візьми, сестро, піску збраю,
Та посій піску на камині:
Коли пісокъ той изійде,
Тоді братікъ въ гості прийде! —
Нема дощу, нема зходу —
Нема брата изъ походу...

№ 20.

$\text{♩} = 76 \text{ м. м.}$

Ой на горі василечки зходять,
підъ горою барвінокъ послався;
Молодь козакъ розпивсь, розгулявся,
Стоптавъ, зломавъ червону калину,
Зсушивъ, звяливъ дівку Марусеньку.
Марусенька по бережку ходе,
А за нею вітеръ хвилю гоне.
Марусенька у хвилю вступила...
Мати сина насильно женила,
При народу невістку судила.
«Сонливая молодая невестка,
Та ще къ тому и не хоче работи.»
Розгулявся козакъ молоденький.
Середъ двора комора нова;

Ой тамъ мила постіль білу слала,
До постели вірно розмовляла:
«Постіль біла, біла й пуховая,
Хтожъ на тобі сю нічъ буде спати?»
Пішовъ мицій у шинокъ гуляти,
А изъ шинку о-північ до-дому
Прийшовъ мицій підъ новую хату:
— Порадь, мати, якъ жінку зкарати?
«Бери, сину, дротяну нагайку,
Та й бий жінку зъ вечора до ранку.»
Пійшовъ мицій підъ новую хату:
«Чи есть мати порадниця въ хаті?
Порадила, чимъ жінку зкарати,
Порадь, мати, де жінку сховати?»
— Бери, синку, вороного коня,
Вези жінку до синєго моря. —
«Не такъ, мати: якъ жінку ховати,
Треба мати громаду зібрати.»

— звісно, що вони будуть розуміти
того створюючи якісь вчинки, як
що вони з'їдять з чорнобривцем, але
також є можливість що тільки вони від-
важать чорнобривця, і тому вони від-
важають чорнобривця. Тоді вони від-
важають чорнобривця, і тому вони від-

№ 21.

Та насту - на - е чорна - я хма - ра,

А дру - га — я си - на. А дру - га — я
Та хо - ро - ша - го
У зе - ле - ний ді

си - - на. Та по - ро - ди - ла у - ді - вонь - ка
си - - на. А де во - на ё - го по - ро - ди - ла,
бро - ві. Та не да - ла ё - му мо - ло - до - му

та хо - ро - ша - - - го си - на.
у зе - ле - ний ді - бро - ві.
ні - ща - стя, ні до - лі.

Наступає чорна хмара, а другая синя —
Та породила удівонька хорошого сина.
А де вона ёго породила? у зеленій діброві!
Та не дала ёму молодому ні щастя, ні долі,
А дала ёму біле личко, щей чорні брови.
— Та було-бъ тобі, моя мати, сихъ брівъ не давати,
Та було бъ тобі, моя мати, щастя—долю дати,
Бо теперъ мене, моя мати, записали въ салдати.
Не плачъ, мати, не журися, бо на те я вродився,
Не плачъ, мати, не печалься, бо на те я вдався,
А тоді, мати, заплачемъ, якъ на муштрі побачишъ.
Та не розвивайся сухий дубе, завтра морозъ буде —
Не женися, вдовинъ сину, въ осени наборъ буде.
Я морозу не боюся, рано розів'юся,
Я набору не боюся, заразъ оженюся,
А якъ прийде пора врем'я, то я й уберуся.
Тай ой гай мати, ой гай мати, ой гай зелененький,
Та помандрувавъ зъ села козакъ молоденъкий.
Якъ мандрувавъ, шапочку знявъ, низенько вклонився:
«Прощавайте, сусідоньки, може зъ кимъ бранився!
Та хочъ бранився—не бранився, јби попростився.»
Ой якъ вийшовъ на битий шляхъ, та слізоньками вмився.
«Не жаль мині доріженъки, що закурилася,
А жаль мині мої неньки, що зажурилася;
Не жаль мині доріженъки, що пиломъ припала,
А жаль мині дівчиноньки, що зъ личенька запала.
Ой поливайте суху доріженъку, щобъ не курилася,
Ой розважайте мою неньку, щобъ не журилася.
Не зпоминайте худими словами, щобъ я не журився.
А зпоминайте добрими словами, щобъ я веселився.

№ 22.

J = 80 м. м.

Що по горахъ сні - ги
ле - жать по до - ли-нахъ
во - - ди сто - - - ать.

Що по горахъ сніги лежать.
По долинахъ води стоять,
По-підгірью маки цвітуть,
Битимъ шляхомъ чумаки йдуть.
Туманъ поле устилає,
Мати сина підмовляє.
— Вернись, сину, додомоньку,
Змію, зчешу головоньку.

«Ізмий, мати, сама собі,
Не завдавай жалю мині:
Мині змиють дрібні дощі,
А розчешуть густі терни,
А розмають буйні вітри,
А висушить ясне сонце.

№ 23.

Якъ пішовъ я до дів - чи-ни ква тир-ку 'дчи-ня - ю
Ква-ти-рку 'дчи-ня-ю, Ква-ти-ро-чку од-чи-ня-ю,
дів - ку ви-кли - ка - ю, дів - ку ви-кли - ка - ю.

Якъ пішовъ я до дівчини,

Кватирку 'дчиняю, (2).

Кватирочку одчиняю,

Дівку викликаю. (2).

Вийди, вийди, дівчинонько,

Зъ рубленої хати; (2).

Порадь мене, дівчинонько,

Якъ рідная мати. (2).

— Ой я тебе, козаченъку,

И ражу й не ражу, (2).

Я зъ тобою вечіръ стою —
На іншого важу. (2).
— Бодай тебе, дівчинонько,
Зъ такою радою: (2).
Я до тебе зъ щиримъ серцемъ,
А ти зъ израдою. (2).
Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміжъ вийшла, (2).
Якъ у полі, при дорозі
Рута яра зійшла. (2).

№ 24.

$\text{♩} = 112$ м. м.

На горі горі ідуть ма-зу - рі
і-дуть і-дуть ма-зу-роч-ки ве - зуть ве - зуть
бар-ві-ноч-ки були на вой - ні.

На горі, горі ідуть Мазурі (2).

Ідуть, ідуть Мазурочки,
Везуть, везуть барвіночки — } 2.
Були на войні.

Одинъ Мазуръ вставъ, другий Мазуръ спавъ. (2).

Ідуть, ідуть въ чистімъ полі,
Ідуть, ідуть всі раздоллемъ — } 2.
На сивімъ коні

Приіхавъ въ ночі при ясній свічі; (2).

Стукъ-гракъ въ віконечко : }
Вийди, серце, коханочко, } 2.
Дай коню води!

— Не могу я встать, коню води дать: (2).

Ввечері холодна роса, }
Я ходила въ пана боса— } 2.
Ніжечки щемлять.

Люблюте сінок сінок — землю мою дикою
С. лінгвістична позиція до пісні єдності музичної
пісні та пісні відповідної музичної
пісні відповідної музичної пісні
з місцем життя та виникненням цієї пісні
№ 25.

У полі моги - ги - - - ла зъ вітромъ го - во-
ри - - - ла По - вій віт-ре ти на ме-не,
щобъ я не чор - ні - ла.

У полі могила зъ вітромъ говорила:
Повій, вітере буйнесенький, щобъ я не чорніла, 2.
Щобъ я не чорніла, щобъ я не марніла,
Щобъ по мині трава росла, та ще й зеленіла. 2.
И вітерь не віє и сонце не гріє,
Тильки въ полі край дороги трава зеленіє. 2.
Ой у полі річка, — черезъ річку кладка;
Не покидай, козаченку, рідненського батька! 2. V

Во якъ батька покинешъ, — самъ марно загинешъ,
Річенъкою бистренъкою за Дунай заплинешъ. 2.

Бодай тая річка риби не плодила:

Вона мого товариша на віки втопила; 2.

Бодай тая річка кущиромъ заросла:

Вона жъ мого товариша за Дунай занесла. 2.

Летить крячикъ по-надъ моремъ, та й летячи кряче,

Сидить козакъ біля моря, та й сидячи плаче. 2.

Летить крячикъ по-надъ моремъ, ніжки червоненъки,

Помірає на чужині козакъ молоденький. 2.

Ой у полі орель літаючи кряче,

Ходить мати въ чистімъ полі, питуючи плаче: 2.

«Сизий орле, сизий орле, ти скрізь же літаєшъ:

Чи не бачивъ мого сина,—де вінъ пробувае.» 2.

— «Въ полі, мати, въ полі, мати, синъ твій пробувае,

На зеленій травиченъці коня попасає.»

✓

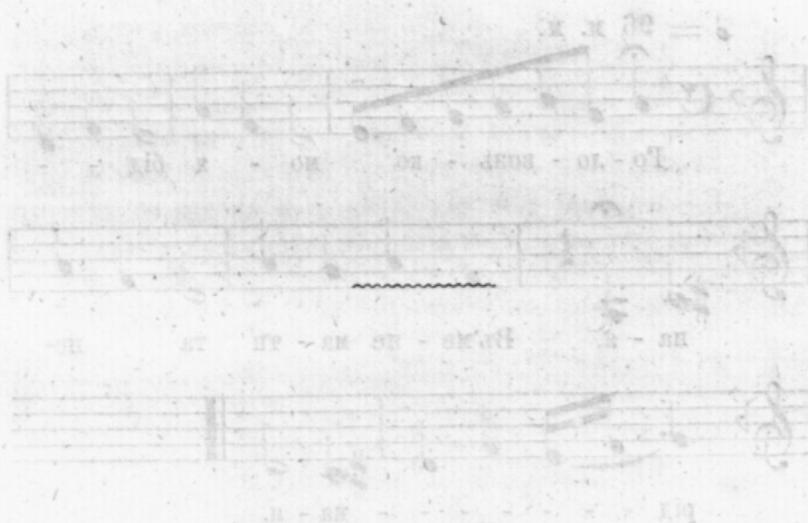
№ 26.

$\text{♩} = 96 \text{ м. м.}$

Го - ло - вонь - ко мо - я бід - -
на - я, Въ ме - не ма - ти та не-
рід - - - - - на - я.

Головонько моя бідная,
Въ мене иенька та нерідная,
Дружинонька неймовірная,
Чужа сім'я непривітная!
Сама сідає, вечеряє,
Мене посилає по воду,
Ой по воду, по холодну,
Незобуту, незодягненую,

Тільки личкомъ підперезаную.
Ой ишла я черезъ батьківъ двіръ —
Побачила мене матінка.
«Не плачъ, доню, ні на батька свого,
Не плачъ, доню, ні на ненъку свою!
Заплачъ, доню, на недоленьку,
Що попалася въ неволеньку.

Не плачъ, доню, ні на ненъку свою!
Заплачъ, доню, на недоленьку,
Що попалася въ неволеньку.

лінію від атак-о^{III}
титочка огут не зо
окіль фене-о^{III}
закінчено вінтові
п'ятнадцять відуд-о^{IV}
титочка вінціо^V
вінціо^V атак-о^{VI}
титочка атак-о^{VI}

✓ № 27.

титочка атак-о^{VI}

$\text{♩} = 76 \text{ м. м.}$

Всі ку-ро - чки, до ку-пoch - ки

пі венъ на по - ро - зі, у - сі хлоп-ци

на у - ли - ці, а мій у до - ро - зі.

Всі курочки до купочки,
Шівень на порозі;
Усі хлопці на улиці,
А мій у дорозі.
Насіяна пшениченька,
Та вікому жати;
Питаетця синъ матері,
Которую брати:
Ой чи тую багатую,

Що мати веліла;
Ой чи тую сиротину,
Що серце боліло.
Богатая спісивая,
Все буде гордитьця,
А бідная сиротина
Мусить покоритьця.
Повій вітеръ-вітерочку
Зъ глибокого яру,
Прибудъ мицій, чорнобривий
Зъ далекого краю.
Радъ би вітеръ повівати,—
Яръ глибокий дуже;
Радъ би мицій прибувати,
Такъ далеко дуже.
Зсучу свічку зъ воску ярого
Та пошилю ії до Бога,
Щобъ моему миленькому
Щасливая дорога.
Якъ мицій у дорозі:
Поможи ёму, Боже,
А якъ мицій въ шинкарочки,
То скарай ёго, Боже!

а працюєте відомі між іменами та А.
Імені вибирають зі звичайної літери А
або Б, після чого вибирають зі звичайної літери В або С.
Вибір виконується відповідно до вибраної літери А або Б.
№ 28.

50 м. м.

3/4 time signature, treble clef, key signature of three flats. The melody consists of two lines of music. The first line starts with a quarter note followed by eighth notes. The second line starts with a quarter note followed by eighth notes. The lyrics are: Віють вітри щей буйнесень-кі. Иде дощикъ громовесень-кій.

The melody continues with a third line of music. The lyrics are: И-де до - - щикъ гро-мо-ве - сень-кій. На мій са - - докъ зе-ле-не - сень-кій.

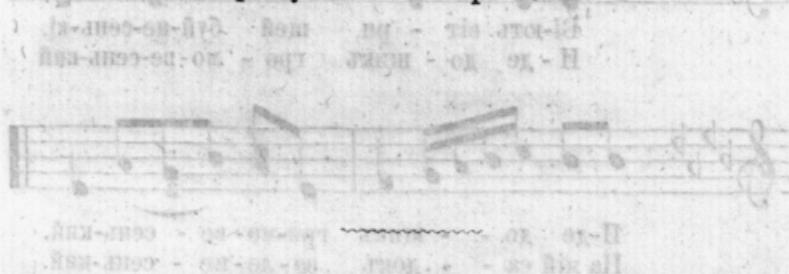
Віють вітри щей буйнесень-кі,
Иде дощикъ громовесень-кій
На мій садокъ зеленесень-кій.
А въ тимъ саду світлонька нова,
А въ світлонці живе удова.
У вдівоньки дочка молода —
Виводила вороного коня,
Напувала зъ синіого моря.
«Воронъ коню, чомъ води не п'єшъ,
Копитами сиру землю б'єшъ?
Чомъ ти милий не по правді живешъ:
Що вечора коня сідлаешъ,

А зъ півночі зъ двора зъїзджаешъ,
А къ світові зъ музиками йдешъ,
Та до мене голось подаешъ.

— Обсади мила вишеньками двіръ
Щобъ не доходивъ голосочокъ мій. —

«Обсади милий половину двора,
Щобъ ти не мій, а я не твоя.

— Ой ні, мила, неправда твоя,
Кажуть люде, що на-вікъ моя:
Насъ не розлучить ни світъ, ни зоря,
Хиба розлучить мать сира земля.

Балконахъ веяли віті граді
Вінницької башти, а голова сії
Вінницької башти дійде він зі
шевцем, якимъ бувъ синъ за А
моду вінъ іншіхъ за А
— зловіснімъ півоніямъ. У
вінъ обінзікъ півонії
зловіснімъ півоніямъ, синъ синій.
Синій синій синій, синій синій
зловіснікъ синій синій, синій синій
зловіснікъ синій синій, синій синій
зловіснікъ синій синій, синій синій

Мені від імені
Нашого чесноти

— від землі, яким вона
є худотою за худоту її

від землі від землі її
є землі від землі її

— від землі від землі її

№ 29.

$\text{♩} = 60$ м. м.

Ой за - чу - ла мо - я до - - ля що не
Ой Сер - би - не Сер - би — но - - чку сва - тай

бу - - - ти ме - ні до - - - ма
ме - - - не не ве - ли - - - чку,

що не бу - - ти ме - ні до - ма.
сва - тай ме - - не не - ве - ли - чку.

Ой зачула моя доля,

Що не бути мені дома. 2.

Бути мені у неволі,

У некрутському наборі, 2.

У залізі, у закові,
Молодому козакові!
Скоро козакъ догадався —
По улицяхъ не шатався, 2.
По улицяхъ не шатався,
До дівчини заховався, 2.
До дівчини, у комору,
На тихесеньку розмову. 2.
«Дівчинонько, мое сердце,
Сховай мене підъ ряденце. 2.
Дівчинонько, моя рибко,
Сховай мене, щобъ не видко. 2.
Лихі люде якъ узнали,
Отаманові сказали. 2.
Якъ прибігло два десятскихъ,
Дівці двері розламали, 2.
Таки парубка піймали,
Назадъ руки извязали; 2.
Посадили у задочокъ,
А два сіло въ передочокъ;
Та невезли въ городочокъ.
Одинъ коні поганяє,
Другий парня доглядає; 2.
Та привезли въ городочокъ,
Поставили у станочокъ,
Забрили его лобочокъ;
Платкомъ шию завязали,
Ще й салдатикомъ назвали. 2.
Иди, парень, висипайся,
Та й на муштру поспішайся. 2.
Скоро парень пробудився,
За головоньку вхопився. 2.

Бідна моя головонька,
Що чужая сторононька,
Не рідная родинонка.
Лучче бъ было зъ грабельками,
Ніжъ тепера зъ шабельками; 2.
Лучче бъ было зъ сестрицями,
Ніжъ тепера зъ рушницами; 2.
Лучче бъ было плугомъ ити
Ніжъ зъ панами говорити; 2.
Лучче бъ было воли пасти,
Ніжъ тепера зъ коня впасти. 2.

— Ой Сербине, Сербиночку,
Сватай мене невеличку. 2.
— Ой радъ же бъ я тебе сватать,
Такъ боюся твого брата. 2.
Отруй, дівко, свого брата,
Тоді буду тебе брати. 2.
— Ой рада бъ я отруїти,
Такъ не знаю, що робити. 2.
— Підставъ, дівко, коновочку
Шідъ гадючу головочку. 2.
Що въ гадину сонце пече,
А зъ гадини роса тече. 2.
Ище братікъ у дорозі,
А вже зілля на порозі. 2.
— Ось на, брате, сёго пива,
Що безъ тебе наробила. 2.

— Пий, сестрице, перше сама,
Що бъти мене не зрадила. 2.
— Ой я пила, якъ робила,
А се тобі оставила. 2.
А братічокъ, якъ напився —
Изъ кониченька звалився. 2.

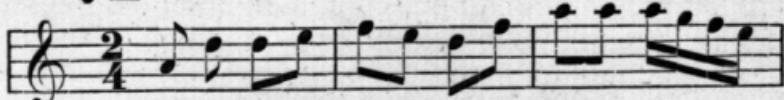
співочне єн відмінно чисто—співок: охлюпват віт, завота азії
співочне єн відмінно чисто—співок: віт віт завота азії

іго іраков пісне єт співоче віт віт віт віт віт віт віт

іраков єт віт віт

№ 30.

♩ = 88 м. м.

Ой дів-чи-но по-дружен-нь-ко, чи бу-ла жъти
ritard.

та на тій у-ли-ці. Ой чи бу-ла жъти
(У 2-му купл.)

та на тій у-ли-ці, чи ба-чи-ла же-ни-ха мо-го.

Ой дівчино подруженько, чи була жъти та на тій улиці?
Чи була жъти та на тій улиці, чи бачила жениха мого?

Ой бачила — не бачила, а зъ нимъ вечіръ та простояла:
Вечіръ стоявъ, та таженько здихавъ—чому мила не виходила.

Вечіръ стоявъ, та тяженько здихавъ—чому мила не виходила,
Вечіръ стоявъ, та не тебе питавъ—чому мила не виходила.

Бодай тобі, подруженько, та виіли комарі очі,
Щобъ не стояла, та не розмовляла зъ моімъ милимъ та до півночі.

The image shows three staves of handwritten musical notation on a five-line staff system. The notation consists of vertical stems with small horizontal dashes indicating pitch and rhythm. Below each staff, there is a line of lyrics written in a cursive hand. The first staff has lyrics: "НТ АХ АХ - УО МР ОЗ ~~~~~ СИ-АХ-АХ АХ". The second staff has lyrics: "НТ АХ АХ - УО МР АХ ~~~~~ СИ-АХ-АХ АХ АХ". The third staff has lyrics: "СИ-АХ АХ-АХ АХ-АХ МР АХ-АХ АХ АХ".

Чому єт ли не як ах листъ не виходитъ сонцемъ
Сонцъ виходитъ не рано че не як ах ах ах
Листъ не виходитъ сонцемъ не рано че не як ах ах ах

№ 31.

$\text{♩} = 80$ м. м.

8va

Ту - га— ме - ні за ту - го - ю пі - шовъ— ми - лий
за дру - го - ю. Знайшовъ ми - лий кра - щу ме - не,
хо - че по - ки - ну - ми ме - не.

Туга мині за тую:
Пішовъ милий за другою,
Знайшовъ милий кращу мене, —
Хоче покинути мене.

Якъ у саду, такъ и въ лісі
Соловейко на горісі,
Зозуленька на калині:
Десь мій милий на Україні,

На конику проїзджає,
На сонечко поглядає,
Чи високо сонце зходе?
Чого мила смутна ходе?

Видно її по личеньку,
Що не спала всю ніченьку,
Видно її по білому,
Що журилась по милому.

Коло річки, коло броду
Пило два голуби воду,
Вони й пили й воркотіли,
Знялися въ парі й полетіли.

Крилечками стрепенулись—
Всі любоці спомъ янулись,
Ви любоці, ви розлуки,
Гіркая печаль болізнь.

Ви любоці, ви розлуки,
Гіркая печаль — болізнь:
Одъ болізни люде знають,
Відъ любоцівъ помірають.

№ 32.

$\text{♩} = 60 \text{ м. м.}$

Из - за го - ри ві-теръ по - ві -
ва - е, Ко - - - ро - лен - ка
жур - ба об - ні - ма - - - - е.

Изза гори вітеръ повівае;
Короленка журба обнімає.
Въ Короленка та жінки немає,
Въ Короленка дочка Катерина —
Вона ёму лиха наростила,
Ивася сина породила,
Въ китаечку ёго исповила,
Шпилечками ёго зашилила,

Та въ криниці взяла затопила,
Шиншиною ёго пристромила,
Буйнимъ вітромъ тай приговорила.
«Повій, вітре, зъ глибокою яру,
Та нажени чорненську хмару,
Та занеси криниченьку каломъ:
Щобъ туди люди не ходили,
Ізъ криниці води не носили,
Івася тай не розбудили
И батеньку тай не доложили.

жаком он єхдъ чистой
жаком юкъ джакомау
жаком ѿбнис юндъ жакъ ѿб
жаком ѿнекіхъ ѿнекъ ѿб
жаком юкъ ѿб ѿб ѿб
жаком ѿнекіхъ ѿнекъ ѿб
жаком ѿнекіхъ ѿнекъ ѿб
жаком ѿнекіхъ ѿнекъ ѿб

№ 33.

$\text{♩} = 50 \text{ м. м.}$

Cher - во - на - я ка - ли - - нонь - ка,
На - яръ во - ду схи - ли - - ла - ся,

чер - во - на - я ка - - - ли - нонь - ка
на яръ во 'ду схи - - - ли - ла - ся,

на яръ во - ду — схи - - ли - ла - ся.
де дів - чи - на жу - - ри - ла - ся.

Червоная калинонка
На яръ воду схилилася,
Де дівчина журилася,
Що безъ доли родилася,
А безъ щастя за-міжъ ишла.
«Ой піду я гукаючи,
Свою долю шукаючи;
Ой піду я до Дунаю,

Крикну дуже не помалу.
Обізвалась моя доля,
По тімъ боці синёго моря:
Не журись дівчино моя,
Бо ось де я доля твоя,
Не журись дівчино прекрасна,
Бо ось твоя доленька безщасна.
Пливи, доле за водою,
А я буду за тобою
Припливемо до бережка,
Та сядемо на пісочку,
Та спишемо по листочку
До родини, до родочку.

✓ № 34.

♩ = 100 м. м.

Ой пі-ду я, пі - - ду, до-ломъ до-ли
но - ю, до - лошъ до-ли - но - ю.

Ой піду я, піду,
Доломъ долиною, 2.
Ой стопчу я, зломлю
Рожу зъ калиною. 2.
Вітеръ повивае,
Рожа процвітає, 2.
Підъ моimi воротами
Свистілонька грає. 2.
Мене мати лає
Гулять не пускає. 2.
Ой хочъ открадуся,
Тай нагуляюся. 2.

Якъ пройду до дому,
Нароблю гомону. 2.
Якъ будуть лаяти,
Такъ буду плакати; 2.
Якъ будуть навчати,
То буду лювчати, 2.
А якъ будуть бити,
Буду говорити: 2.
Ще я не старая,
Ще я не гуляла, 2.
Ще я молоденька,
Гуляти раденька, 2.
А якъ стара стану,
Гулять перестану, 2.
А якъ стара буду,
Гуляти забуду 2.
А якъ лихо йметьца
Гуляти минетьца. 2.

съпівкою підіймаєт
Съ глянцем онъ й вінчакъ вѣт
нітвою глясой їде та вѣт
віткаючи квітъ якъ була вѣт
жівця? якъ вѣтъ вінчакъ
съ вінчакомъ якъ вінчакъ вѣт
віткаючи квітъ якъ вінчакъ

№ 35.

$\text{♩} = 72$ м. м.

Musical notation for the song 'Підъ нашою слободою'. The music is in common time (3/4), key signature is one flat (F#). The melody consists of two staves of eight measures each. The lyrics are written below the notes.

Підъ на - шо - ю сло - бо - до - - ю ро - де жи - то
зъ ло - бо - до - ю ро - де жи - то зъ ло - бо - до - ю.

Підъ нашою слободою
Роде жито зъ лободою. 2.
Тамъ дівчина жито жала,
Малі снопики въязала. 2.
Де не взявся козаченько
На воронімъ кониченьку. 2.
— Годі, годі, дівча, жати,
Малі снопики въязати. 2.
Зыхавъ козакъ на могилу,
Пустивъ коня й на долину. 2.
Пустивъ коня на долину,
А самъ заснувъ на годину. 2.
Де не взялася дівчинонька,
Та вирвала травиченьки, 2.

Та вдарила козаченька
Та вдарила й по личеньку. 2.
— Годі, годі, козакъ, спати
Та вже жъ коня не видати. 2.
Ишли Турки зъ Татарами,
Взяли коня зъ поводами. 2.
Мене Турки добре знаютъ,
Вони жъ мене не займаютъ. 2.
Візымуть коня — другий буде,
Тебе жъ візьмуть, то й не буде! 2.

Людко, у цьїх роках сім
Сімнадцять років з'їх
Сімнадцять років з'їх

№ 36.

The musical score consists of three staves of music in G major, 6/8 time. The lyrics are written below each staff:

Ой за-ржи, за-ржи, во - ро-ний — ко - ню,
на круту го-ру йду-чи — Ой згадай, зга-дай —
сер-це дів-чи - но, сні-дан-ня го - ту - ю-чи.

Ой заржи, заржи, вороний коню,

На круту гору йдучи;

Ой згадай, згадай, серце дівчино,

Снідання готуючи.

Якъ готувала, важко здихала,

Жалібно заплакала:

«Ой колибъ тобі такъ у дорозі,
Якъ мині небозі,
Ой колибъ тобі, якъ теперъ мині
Ся біда докучила,
То ти бъ поіхавъ, тай не барився,
Щобъ я не скучила.

an - ea — hññ-ep - eo me-za-ma-ja (O)
— bñd-ai nñdñtñ (O) — an-ep-ai bñd-ai tñ-za an.
an - ea — hññ-ep - eo me-za-ma-ja (O)

Oj kolib' tobi tak' u doroz',
Jek' min' neboz',
Oj kolib' tobi, jek' teper' min'
Sya bida dokuchila,
To ty bi poikhav', tay ne barivsya,
Shob' ja ne skuchila.

стопінням зде як від зв'язку
закінчено як закон зв'язку
закінчено як закон зв'язку
закінчено як закон зв'язку

✓ № 37.

Ой у по - ли край до-ро - ги та пшениченька

я - ра. Гей тамъ мо-ло - да та дів-чи -

нонь - ка та пшени - чень - ку жа - ла.

Ой у полі край дороги
Пшениченька яра,
Тамъ молода дівчинонька } 2.
Пшениченьку жала.

Та болять ручки, та болять ніжки,
Та пшениченьку жнути,
Та-вже ю мині надокучило } 2.
Та миленького ждучи.

Та нема жъ мого миленького,
Та нема жъ мого пана,
Та вжежъ моя постіль біла } 2.
Пилочкомъ пришла.

Та нема жъ мого миленького,
Та нема жъ мого сонця,
Та вжежъ мині надокучило } 2.
Сидачи въ віконця.

Гей изъ-за гори, изза кручи
Скриплять вози йдучи,
Вози скриплять, ярма риплять, } 2.
Воли ремигають.

По переду мій миленький
Въ сопілочку грае,
Сопілочка зъ барвіночка
Калинове денце, —
Вийди жъ мила чорнобрива
Потішь мое серце!

№ 38.

$\text{♩} = 104$ м. м.

8va

8va

8va

8va

Ой пішовъ ми лий за лісъ, за лісъ:

Чорни брови занісь, занісь. 2.

Ой пішовъ ми лий за діброву:

Занісь свою тиху мову. 2.

Ой не такъ мині за бровами,
Якъ за вірними словами 2.

Ой пішовъ ми лий за річками:
Засталася зъ діточками. 2.

Ой сидить мила край віконця,
Виглядає свого сонця.
Та виглядає запорожця.
Ой не самъ запорожець ѹде:
Девытеро коней веде; 2.
На десятому, вороному
У жупані голубому,
Самъ у жупані голубому.

The image shows three staves of handwritten musical notation on five-line staves. The notation uses various note heads (circles, squares, triangles) and rests. The first staff begins with a square note followed by a series of eighth notes. The second staff begins with a circle note followed by a series of eighth notes. The third staff begins with a triangle note followed by a series of eighth notes. Below each staff, there is a line of lyrics written in cursive script. The lyrics correspond to the melody above them.

Ой сидить мила край віконця
Виглядає свого сонця
Та виглядає запорожця
Ой не самъ запорожець ѹде
Девытеро коней веде; 2
На десятому, вороному
У жупані голубому
Самъ у жупані голубому

Ой сидить мила край віконця
Виглядає свого сонця
Та виглядає запорожця
Ой не самъ запорожець ѹде
Девытеро коней веде; 2
На десятому, вороному
У жупані голубому
Самъ у жупані голубому

жизни, чтобы
закончить, что
же скажут? Пусть
таких же грешников
будет останется
много, но не
будет сидеть
39.

Nº 39.

= 132 м. м.

Oй тамъ на горѣ стоять два дуби;
Ой схи-ли-ли - ся вер - хи до ку - пи.

Ой тамъ на горѣ
Стоять два дуби —
Ой схилился
Верхи до купи.
А на тихъ дубахъ
Сидять голуби:
И цлуютца, и милуютца,
И крилечками обнімаютца.
Ой де не взялъсѧ
Стрілець молодецъ —
Голуба убивъ,
Голубку вловивъ.
Сховавъ голуба
Шідъ ожиною

Голубку назвавъ
Вінъ дружиною.
Принісъ до дому,
Пустивъ до долу,
Насипавъ пшениці,
Поставивъ водиці.
Пшениці не дзюба
Водиці не п'є,
Та підъ ожину
Ілакати иде.
— Ой голубе сивъ,
Колибъ ти оживъ
Хочъ би ти не чувъ,
Аби живий бувъ:
Я-бъ твої крила
Позолотила
Я бъ твої очиці
Накарувала,
Тебе самого
Намаювала,
Намалювала
На стіні прибила,
Ой на тій стіні,
Де сидіть мині,
На тій кроваті,
Де спочивати.

А вчора вон от вінниці літ
В сьогодні вон є от місцевих аж
Вон відійшов від родини в їхній ювіль
А вчора вон є от вінниці літ
А вчора вон є от вінниці літ

№ 40.

$\text{♩} = 80 \text{ м. м.}$

Ой у - же ве - чіръ, тай по - ве - чо -
ri - - ло, А вже жъ мое сер - - день-ко
тай по - ве - се - ли - - ло. А вже жъ мое
сер - - день-ко тай по - ве - се - лі - ло.

Ой уже вечіръ, тай повечоріло,
А вже жъ мое серденько тай повеселіло. 2.
Ой прийди, прийди, хрещатий барвінку,
Одчиню я сінечки, впушу у комірку. 2.

А якъ впускала, то все ціувала,
Якъ випускала, то слізно ридала. 2.
Ой колибъ я, серденько, та мальства знала,
Тобъ я твое личенько тай намалювала. 2.
Тобъ я твое личенько тай намалювала,
Тобъ я твої бріоньки тай нарисувала. 2.

Каліно-малино, чому почорніла?
Чи вітру боїсся, чи дощу бажаєшъ?
Я й вітру боюся и дошу бажаю;
Кого вірно люблю, зъ тимъ и уміраю.
Ой умру я, мила, а ти будешъ жива,
Не забувай, мила, де моя могила.
А моя могила край синѣго моря;
Полягли любоші и щира розмова!

Х 41.

$\text{♩} = 88 \text{ м. м.}$

Ка - ли - но — — ма - ли - но, чо - му
по чор - ні - - - ла, чи ві - тру бо - іс-
- ся, чи до - щу ба - жа-ешъ?

Калино-малино, чому почорніла?
Чи вітру боїсся, чи дошу бажаєшъ?
Я й вітру боюся и дошу бажаю;
Кого вірно люблю, зъ тимъ и уміраю.
Ой умру я, мила, а ти будешъ жива,
Не забувай, мила, де моя могила.
А моя могила край синѣго моря;
Полягли любоші и щира розмова!

Не йди на могилу, не махай рукою,
Скажуть вороженьки, що я живъ зъ тобою;
Не йди на могилу, не кидай землею,
Бо й сама ти знаешъ, якъ тяжко підъ нею.

III. 7.

M. k. 88 =

Ум - ор - он - ик - он - ик - он - ик - он
- ои - од уп - іт ви - ви - ви - ін - ор он
Ум - ох - он - ик - ви - ви - ви

Умінням умозь винесеної
Самовідборює пр. високі сучасні ві
важливість і висока цінність в Р
адянській армії за їхніх оперів стоял
лена змогут як і пані в тих ю
важливих роках єднані відомі військові
засоби об'єднані відомі військові військові
засоби об'єднані військові військові

записав ажет шах інші її
зіздоти та відтін чистоти від її
записав ажет склад інші її
записав ажет та від її чистоти від її

✓ № 42.

$\text{♩} = 96 \text{ м. м.}$

Ой ти дівчино, горда та пишна...
пишна, чомъти до мене...
зъ вечора не вийшла.

Ой ти дівчино, горда та пишна!
Чомъти до мене зъ вечора не вийшла?
— Ой якъ я маю до тебе ходити,
Коли насъ будуть вороги судити.
— Ой нехай судять, якъ розуміють;
Приайде тая годиночка, вони поніміють.
Ой нехай судять, якъ сами знають, —
Приайде тая година, вони перестануть.

— Ой мині мати такъ заказала,
Щобъ я зъ тобою нігде не стояла;
Ой мені батько такъ нарікае,
Що вінъ мене, серце мое, та вірно кохає.

SL. 7.

ж. ж. 80

st ak s cot om nr vd it ro
st ak s om od it akor vi nn
ak ak ak ak ak ak ak ak ak

Ланши єт десоз донрайт ит ю
Свільник се вгорка да біля од ит ахой
штихах щогт од сим к ах ю —
штихах вітори атухуд граят шой
; аточкую да , атихуз їхтак до —
штихах илов , гальовилот ват єднції
— аточек илов да , атихуз півон ю
штихахмірн илов , гальов ват єднції.

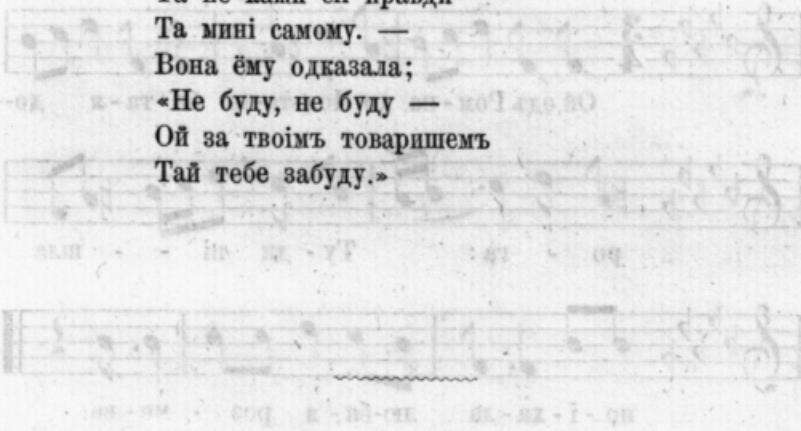
— відома місце
заповітніх десерантів
того ж північного
шляху, що і відомий
їхніми місцями відходу до
№ 43. *Щирі обети залізної
шляхової компанії*

$\text{♩} = 66$ м. м.

Oй одъ Ромна до Полта-ви би-та-я до-
ро - га: Ту - ди ші - - шла
по - ї - ха - ла лю-ба - я роз - - мо - ва.

Ой відъ Ромна до Полтави
Битая дорога:
Туди пішла, поїхала
Любая розмова,
Тай випала зъ-підъ коника
Золота підкова.
«Вернись, вернись, мій миленький,
Любая розмова!»
Йшли корови изъ діброви,

Овечки изъ поля —
Заплакала дівчинонька,
Край козака стоя:
«Ой куди ти тай полинешъ,
Сизокрилій орле?
Ой хто жъ мене на чужині
Безъ тебе пригорнє?»
— Пригортайся, дівчинонько,
Икъ сёму та къ тому
Та не кажи сїї правди
Та мині самому. —
Вона ёму одказала;
«Не буду, не буду —
Ой за твоимъ товаришемъ
Тай тебе забуду.»

N. 44.

Nº 44.

Ой гаю, мій гаю,
Густий — не прогляну,
Що на тебе, гаю,
И вітеръ не дишє.
Ой братъ до сестриці
Часті листи пише:
— Чи привикла, сестро,
Зъ чужимъ родомъ жити?
«Не привикла, брате;

Треба привикати.
Далеко відъ роду,
Нікимъ наказати.
А що я до роду,
Прийду черезъ воду;
Въ броду замочуся,
Въ роду обсушуся,
Таки зъ своімъ родомъ
Не наговорюса.
Ой, брате мій, брате,
Де нееньки узити?
Ніде не купити,
А ні заслужити:
Ой хиба жъ намъ, брате,
Малира наняти,
Та нееньку рідненьку
Ой намалювати.

Журба жъ мой, журба роспроклята,
Мучитъ мене, зъ білихъ нігъ валить.
А я жъ тій журбі та й не подаюся,
Ой піду жъ я до шинкарки, горілки напьюся.

«Шинкарочко мила, повірь меду й пива,

Повірь меду й пива, горілки піввідра.»

— «Козаченьку бравий! не веліла мати,

✓ № 45.

$\text{♩} = 96 \text{ м. м.}$

Жур-ба жъ мо - я, жур - ба рос - про - кля - -
та - - я му-чить ме - не вья - -
- ле, зъ бі - лихъ ні - гъ ва - лить.

Журба жъ мой, журба роспроклята,
Мучитъ мене, зъ білихъ нігъ валить.
А я жъ тій журбі та й не подаюся,
Ой піду жъ я до шинкарки, горілки напьюся.
«Шинкарочко мила, повірь меду й пива,
Повірь меду й пива, горілки піввідра.»
— «Козаченьку бравий! не веліла мати,

Не веліла мати на-біръ розвіряти,
А веліла жъ мати тебе роспитати:
Коли ти жонатий, поїзжай до дому!
Коли жъ не жонатий, лягай спать зо мною!»
— «Шинкарочко мила! Якъ же жъ я не жонатий:
Есть у мене жінка ще й діточокъ двое,
Ще й діточокъ двое — маленьки обое!
Есть у мене жінка та не до любові,
Що не біле личко, що не чорні брови.
— Козаченьку бравий, наша доля рівна:
Въ тебе нема жінки, въ мене чоловіка.

алтаком прошою юдукъ, якъ яхъ від'їхъ
стали стиснутий якъ скиси, якъ стиснутий
корабль якъ яхъ Родина, якъ яхъ А
косяків наїхати, якъ яхъ одъ яхъ тутъ по
асиній чудо арионъ ляки опіораній
аріоній лякіот ляки въ чудо арионій
якъ яхъ яхъ [безпід. транскр.] —

жарота, яким піснью юз ти єш
відтіхніш, але, якщо від сюди від'їде до
Вінниці, чищота, пісні твоїх, які від'їдуть, зможе
від'єхати і твой хлопчик від ханчичанії
так, якож він зуміє зробити пісні твої.

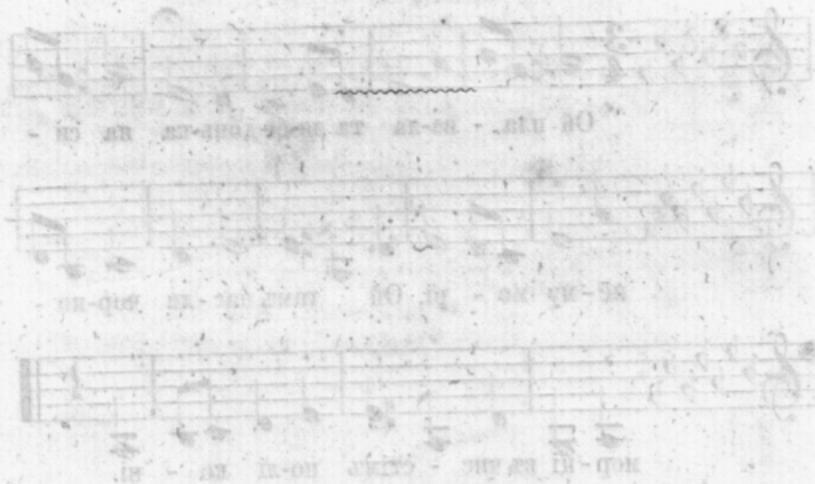
№ 46.

♩ = 72 м. м.

The musical score consists of three staves of music in common time (indicated by '3/4'). The key signature is B-flat major (indicated by a B-flat symbol). The first staff begins with a half note followed by eighth notes. The second staff begins with a quarter note followed by eighth notes. The third staff begins with a quarter note followed by eighth notes. The lyrics are written below each staff. The first line of lyrics is 'Ой пла-ва-ла та ле-бі-донь-ка на син-е-'. The second line is 'нё-му мо-ри, Ой тамъ пас-ли чор-но-'. The third line is 'мор-ці въ чистімъ полі ко-ні.'

Ой плавала та лебіонька на синому морі,
Ой тамъ пасли чорноморці въ чистімъ полі коні.
Ой крикнула та лебіонька на синому морі,
Заплакали чорноморці та объ своімъ горі.
Ой крикнула та лебіонька, море переплівші;
Заплакали чорноморці, коней погубивши.
Іде отаманъ та дорогою, ще й пісні співає;
Приїзджає до куріння — ажъ коней немає!
Ой десь же ви та пани-браття, все й у карти грали,

Що ви коні козацькії навіки втеряли.
Ой годі жъ вамъ та пани-браття, годі журитися,
Ходімъ лучче до шинкарки горілки напитися.
Шинкарочка та молодая тому и зрадила.
Насипала цеберъ меду, да и сама сіла.

Що ви коні козацькії навіки втеряли
Ой годі жъ вамъ та пани-браття, годі журитися
Ходімъ лучче до шинкарки горілки напитися
Шинкарочка та молодая тому и зрадила
Насипала цеберъ меду, да и сама сіла

Лівадія йізюномъ я зійт ви от А
Дто сей козакъ цікавъ небече
Очітнѣй, небече, небече
— Ой якъ же міні веселому буть,
Веселому бать, одрадосному;
Ніо якъ дівчина дівчина мої
Сєгоднія нема, — застрелена!

№ 47.

Лівадія ах єто, от єто, ах єто
! На вінниці єт єпіса, от А
Ой якъ міні веселому буть,
Сєгоднія нема, — застрелена!

88 м. м.

Чо - го се - ле - зень смутенъ, не - ве -
сель? Гей та якъ же міні
ве - се - ло - - му буть.

Чого селезень смутенъ, невесель?
Гей та якъ же міні веселому буть.
Ой якъ же міні веселому буть,
Веселому буть, одрадосному, —
Що вчора була утінка моя
Сёгоднія нема, — застрелена!
Коли бъ на воді, то бъ не жаль міні, —

А то на горі, въ шовковій траві!

Чого сей козакъ смутенъ, невесель,

Смутенъ, невесель, неодрадосенъ?

— Ой якъ же мині веселому буть,

Веселому буть, одрадосному?

Що вчора була дівчина моя,

Сёгодня нема, — засватана.

Колибъ на село, то бъ не жаль було!

А то черезъ двіръ, та й товаришъ мій!

По воду иде, добриденъ дає,

Зъ водою иде, жалю завдає.

— Здорова була, дівчино моя,

Чужа, не моя, товаришова!

Дівчино моя, засватана,

Чого жъ ти така заплаканая?

«Того жъ я така заплаканая,

Що за нелюба засватана.»

— Дівчино моя, заручена,

Чого жъ ти така замученая? —

«Того жъ я така замученая,

Що за нелюба заручена.

м. м. 88 =

69 от-оF

70 T 9490

атуд ум - ои - 99 - 94

Засватана знатко засватана ота
атуд умовдна інни еж аж вт бої
атуд умовдна інни еж аж вт бої
засватана знатко засватана ота
вом інни еж аж вт бої
засватана знатко засватана ота
— інни еж аж вт бої ота аж вт бої

№ 48.

$\text{♩} = 88 \text{ м. м.}$

Ой ти се - - ле - зень сму-тенъ

не - - ве - сель. Гей а - якъ же - - ё-

му — ве - се - ло - му буть.

№ 49.

$\text{♩} = 80 \text{ м. м.}$

Та хо-ди-ла У - ля-ноч - ка по ме - жі,
чер-во-ни - і че-ре-вич-ки на но - зі. Стій, ду-бе,
зе-ле-ній, на ду - бо - ві жо - лу - ді, Въ чистімъ по-лі
ро-са впала, на у-ли-ці Ку-па - ла на Йвана.

Та ходила дівчиночка (*) по межі —
Червоній черевички на нозі.

Стій, дубе, зеленій,
На дубові жолуді,
Въ чистімъ полі роса впала,
На улиці Купала
На Івана.

Червоній черевички на нозі,
Що покупивъ казаченько (*) на торзі.

Стій, дубе... и д.

Носи, носи, дівчиночко, здорована,
А я тобі не скажу ні слова.

Стій, дубе... и д.

Та Петрівочка минаєтца,
Сива зозуленька ховаєтца.

Стій, буде... и д.

А чи було літо, чи не було —
Чомусь воно мині не докучило,

Стій, дубе... и д.

Що я молодая не гуляла,
Що я челядюнка не видала.

Стій, дубе... и д.

Мене моя мати не пускала,
Та я у комірочку зачиняла.

Стій, дубе... и д.

Та я у комірочку зачиняла,
Золотимъ замочкомъ замикала.

Стій, дубе... и д.

Золотимъ замочкомъ замикала,
А замикаючи приговорювала:

Стій, дубе... и д.

(*) Уліночка, Василечко — або яке друге імення.

Оттутъ сиди, доню, въ комірочці,
Поки розійдуться вечерниці
Стій, дубе... и д.

А я въ комірочку підкопалася,
Шішла на улицю, нагулялася.

Стій, дубе... и д.

ІІІ

Скай як пізнякофф імперії
Віндрот ан ("разшорка") авантюрен
Да... эддэ, айт

Люблюс охоннігай, япон-шон
Да... эддэ, айт

Люблюс жароціттіл т
Автомобільхонніх
Ойт, гіде... и д.

— Охо ей не стій, скуд як А
Скіндер, ан фін мон ахон
Да... эддэ, айт

Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Да... эддэ, айт

Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Да... эддэ, айт

Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Да... эддэ, айт

Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Да... эддэ, айт

Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Люблюс таңытаки он бізжек к ёш
Да... эддэ, айт

Люблюс таңытаки он бізжек к ёш (9)

— штванлон к лд эж адві ю
— вівся пшеноцкий
— штвіндиц к лд эж адві ю
— з язиком планерій
оданонирайд лягідзи ю
— з гарпідіцк чхагій
оданерізасік зет зеюн
№ 50.

112 м. м. *acce*

Скриплять моі во-рі-теч-ка на мо-розъ
на мо-розъ

Скриплять моі ворітчка
На морозъ, на морозъ; 2.
Горить мое біле личко —
(або: Ой хмаритьца, негобитьца)
Либонь буде дощъ. 2.
Ой дощiku, поливайчику,
Поливай, поливай; 2.
Козаченъко до дівчиноньки (*)
Прибувай, прибувай. 2.

(*) Олександрочко до Марусеньки — або друге ім'я.

Ой радъ же бъ я поливати —
Хмаронъки нема; 2.

Ой радъ же бъ я прибувати —
Ніченъка мала. 2

Ой надівай, дівчинонько,
Плахту дрібничку: 2.

Поведе тебе козаченько
У нову світличку; 2.

Ой надівай, дівчинонько,
Плахту коврову: 2

Поведе тебе козаченько
У нову коморю. 2

Ой нацинай, козаченьку,
Холодокъ, холодокъ, 2

Щобъ не згорівъ у дівчиноньки
Біленъкій видокъ. 2

Колибъ моя дівчинонька,
То бъ я й напинавъ, 2

Коли бъ моя довішняя,
То бъ я й цілувавъ, 2

Цілувавъ би, милувавъ,
За себе бъ уязвъ. 2

2. якою ли атоюк ви
— сарні від'єм атибо
(квадратом анатицвих її о: єїї)

2. яшої зду аюбії.
чунріланію дуншої, її

2. щашлов днашлов
(известнівід'єм її о: єїї)

2. йлаудиці, йлаудиці

іноді вони діють як якісні відмінності, але вони не є відмінностями від інших відмінностей, але вони є відмінностями від інших відмінностей. Вони є відмінностями від інших відмінностей, але вони не є відмінностями від інших відмінностей.

№ 51.

$\text{♩} = 88 \text{ м. м.}$

Изъ - за го - ри ві - теръ ві - - е,
ка - ли - на не спі - - - е; ко - закъ дів - ку
вір - но лю - бить, за - на - ти не смі - е.

Изъ-за гори вітеръ віє, калина не спіє;
Козакъ дівку вірно любить, — заняті не сміє.
Тимъ я її не займаю, що сватати маю;
Тимъ до неї не горнуся, що слави боюся.
Не бійсь слави, не бійсь слави, не бійсь поговору:
Я за славу сама стану, ще й виговорюся.
Ой зъ-за гори изъ-за кручи орли вилітають;
Не вазнаю я роскоші, — вже й літа минають.

Запрягайте коні въ шори, коні вороні,
Доганяйте літа мої, літа молоді!
Чи догнали, не догнали въ калиновімъ мості:
Вернітесь, літа мої, хочъ до мене въ гости!
Не вернемось, не вернемся, не знаємъ до кого;
Не вміли нась шанувати, якъ здоровъя свого.

167.

м. м. 88

и - зает - ии, ии - от ии - ии
уа - си - ани - ои - ии - ии
и - ии - ии - ии - ии - ии

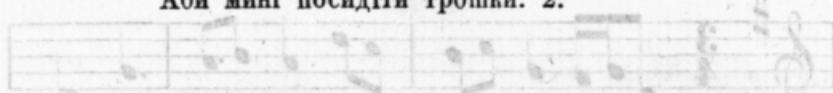
зася въ кинкі роз - яріт - ии - ии
зася въ кинкі - - роз - яріт, опре - кинкі, кинкі
зася північно - си - зася въ кинкі
зася въ кинкі від - зася въ кинкі, зася
зася въ кинкі від - зася въ кинкі, зася въ кинкі
зася въ кинкі від - зася въ кинкі, зася въ кинкі

— птицін пінточків пісня її
з альбома відома сім'ї
плюшевої птиці з птахом в землі її
з птахом в землі птахом в землі
№ 52.

Ой и - шовъ я у-ли-це - ю, гук-нувъ,
підійшовъ я підъ дверечки, стук-нувъ; Пі-дій -
шовъ я підъ дверечки, стук-нувъ.

Ой ишовъ я улицею, гукнувъ,
Підійшовъ я підъ дверечки, стукнувъ. 2.
Ой не стукай, мій мілий, не стукай,
Кажу тобі, що іншої шукай. 2.
Ой ишовъ я поузъ тестину хату,
Загубивъ я зъ постола залату: 2.
Ой вернуся залати шукати —
Чи не вийде дівчинонька зъ хати. 2.
Ой ишовъ я поузъ тестину пустку,
Загубивъ я вишивану хустку: 2

Ой вернуся хустини шукати —
Чи не вийде дівчинонка зъ хати. 2.
Ой ишовъ я поузъ тестини сіни,
А у тестя вечеряти сіли. 2.
А хочъ дайте, хочъ не дайте істи,
Аби мині край дівчини сісти; 2.
А хочъ дайте, хочъ не дайте ложки,
Аби мині посидіти трошки. 2.

аху-аху — о - он - он - я відпо - ві ю

від-від ; аху-аху , на-на-на аху в ахонідін

аху-аху . на-на-на аху в ахоні

аху-аху ахоні / в ахоні їх
аху-аху , аху-аху , аху в ахонідін
аху-аху в ахоні в ахоні їх їх
в ахоні їхоні од їхет їхоні
в ахоні їхоні од їхет їхоні їх
в ахоні їхоні од їхет їхоні їх
в ахоні їхоні од їхет їхоні їх
— в ахоні їхоні їхоні їх
в ахоні їхоні їхоні їхоні їх
в ахоні їхоні їхоні їхоні їх
в ахоні їхоні їхоні їхоні їх

Іванукино ахатою та йзвиненою пік азод ажа вТ
тундот огюж ах ахтіфа шлоа зею атє біо
шестид. ұндағ қаз ұлансоудар оном аж ыкінбіл
шлоа ЫнжЕ ү јса — оланоутем ії ыкінбіл
они ин жыл, не азундең ғашж ин зею откіз
штапаның ұндағ қас ұлансоудар әд әкв ыО —
штапаның әткіз әнен әнод ғылт он өзін вТ

№ 53.

— азтапанада он өзін, жетінж он әткізел он ыО
бүйсіндең ахтам ыланкоюра аміа кім ахтанд

За сви-ста - ли ко - за-чень-ки въ походъ зъ-полу-
но - - чи; за-пла-ка-ла Ма - ру-сень - ка
сво - - і яс - ні о - чи.

Засвистали козаченки въ походъ зъ-полуночи;
Заплакала Марусенька своі ясні очи.

— Не плачь, не плачь, Марусенько, не плачь, не журися,
За своёго миленьского Богу помолися.

Стоіть місяць надъ горою, та сонця немае;
Мати сина въ доріженку слізно провожае.

— Прощай, милив мій синочку, та не забавляйся:
За чотири неділенки до-дому вертайся.

— Ой радъ би я, матусенько, скоріше вернуться,

Та вже щось мій вороненський въ воротахъ спіткнувся.
Ой Богъ знае, коли вернусь, въ яку годину:
Прийми жъ мою марусеньку, якъ рідну дитину,
Прийми ії, матусенько — всі у Божій волі:
Бо хто знає, чи живъ вернусь, чи ляжу на полі.
— Ой рада бъ я Марусеньку за рідну приняті,
Та все не такъ вона мене буде шановати.
Ой не плачте, не журітесь, въ тугу не вдавайтесь —
Загравъ мій кінь вороненський, назадъ сподівайтесь.

№ 54.

$\text{♩} = 72 \text{ м. м.}$

За-сви-стѣ - ли ко - за-чень-ки въ походѣ зъ-полу-
но - чи; За - пла - ка - ла Ма - ру - сень - ка
сво - і яс - - ні о - чи.

Слово очевидное археологам было известно

длительно и до сих пор не было никакого доказательства

истинности этого предположения, кроме археологии —

и Статистики из которой видно, что во

всех окрестных деревнях и селах в Болгарии

имеются очевидные наименования, подобные этим

именам, а также и в других окрестностях Болгарии —

и Статистике это не во сомнении. Так же и в

Болгарии имеются имена, подобные этим, а также и в

Словакии, но в Словакии эти имена не имеют

никакого отношения к болгарской народности, а

№ 55.

— 76 м. м.
Тече річка не-ве-личка зъ вишневого са - ду;
кличе ко-закъ дів-чи-нонь-ку къ со-бі на по-ра - ду;
кли-че ко-закъ дів-чи-нонь-ку къ собі на по-ра - ду.

Тече річка невеличка зъ вишневого саду;
Кличе козакъ дівчиноньку къ собі на пораду. 2.
— Порадь мене, дівчинонько, якъ рідна мати:
Ой чи мині женитися, ой чи тебе ждати? 2.
— Ой я жъ тебе, козаченьку, й ражу и не ражу:
Я зъ тобою вечіръ стою, на іншого важу. 2.
— Бодай тебе, дівчинонько, зъ твоєю радою!
Я до тебе зъ ширимъ серцемъ, а ти зъ неправдою. 2.

Бодай же ти, дівчинонько, тоді заміжъ вийшла,
Якъ у полі, край дороги, рута яра зійшла! 2.

— Бодай же ти, козаченьку, тоді оженився,
Якъ у млині на камині кукіль уродився. 2.

Дівчинонька догадалась, руту посіла:

Дощі пійшли, рута зійшла, дівка заміжъ вийшла; 2.

А у млині, на камині кукіль не вродився,

Козакъ старий — літа пройшли, а ще й не женився. 2.

Вінчано скрипкою заспіванням, як усі вінчання
в Україні. Всі пісні, які ви слухаєте, є заспіваннями.
Із заспіванням пісні ви можете заспівати і власні пісні.
Лінія 56. Гарна пісня зі співом у сольному та хоровому виконанні. Пісня виконується відкритим хором.

♩ = 88 м. м.

The musical score consists of four staves of music. The first staff starts with a treble clef, a key signature of two flats, and a 2/4 time signature. It contains lyrics in Ukrainian: "Дів-чи-нонь - ко, су-хо-тонь - ко" and "Ка-жуть лю - де, що не бу - дешъ". The second staff continues with the same key and time signature, adding "ти мо - я, ти мо - я". The third staff begins with an "acceler." instruction, continuing with "Ка-жуть лю - де, и самъ ба - - чу, не разъ не два не день пла - чу". The fourth staff concludes with "за то-бо - ю, за то-бо - ю, дів-чи-но мо - я, ко-ха-на мо - я". The music features various note values including eighth and sixteenth notes, with some notes having stems pointing up and others down. Measure lines and repeat signs are also present.

Дівчинонько, сухотонько ти моя,
Кажуть люде, що не будешъ ти моя,

Кажуть люде, и самъ бачу,
Не разъ не два на день плачу
За тобою, дівчино моя.
За тобою, кохана моя.

Ой на гору, мій миленький на гору,
А я тебе оченьками провожу,
Каренськими оченьками,
Чорненськими брівоньками,
Дрібненськими слізоньками. 2.

Низомъ, низомъ, мій миленький, низомъ—
Закидано доріженку хмизомъ:
Закидали вороженьки
Усі мої доріженки,
Щобъ я тебе не любила,
Щобъ до тебе не ходила.

Яромъ, яромъ, мій миленький, яромъ—
Перелито доріженку чаромъ:
Перелили вороженьки,
Усі мої доріженки,
Щобъ я тебе не любила,
Щобъ до тебе не ходила.

Черезъ гору орель воду носе,
Дівчиночка козаченчка просе:
«Козаченку, голубчику,
Ой вернися ти за мною,
Помандрую я зъ тобою. 2.

Ой вернися, мій милий, вернися,
Есть у мене горілка, напийся.»
— Не хочу я вертатися,
Горілочки впиватися;
Лучче було бъ та й не знатися,
Ніжъ тепера та й розстатися.

— виши каштанової лініїцік не мілъ ю —

— виши каштанової

— лініїцік віт-анъ ю ю —

— виши каштанової

— виши каштанової — виши каштанової

— виши каштанової

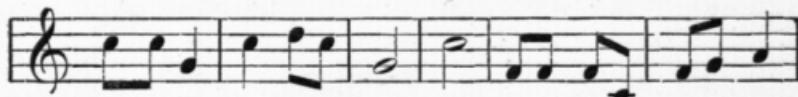
— № 57. звідкъ відъ

— виши каштанової

— 96 м. м.

И лю-бивъ, и ко-хавъ со - бі дів - чи-ну мавъ,

А теперъ по - ки - да - ю. По-ки-да - ешъ ме-не,

сер - де - нят - ко мое, Ой кому жъ при ру - ча-ешъ.

И любивъ, и кохавъ, собі дівчину мавъ,

А теперъ покидаю.

— Покидаєшъ мене, серденятко мое,

Ой кому жъ приручаєшъ?

— Приручаю тебе, серденятко мое,

Та единому Богу;

А самъ я поїду, а самъ поїду

Въ велику дорогу;

Буду писати и пересилати

Сизими орлами.

— Ой десь ти живешъ, серденятко мое,
Поміжъ ворогами.
Ой я не тая та криниченька
Поміжъ дорогами,—
Хто йде, не мине, — водиці напьетца, } 2.
Водиці напьетца.
Хто не зхоче, серденятко мое,
Зъ мене насмієтца.

Ой десь ти живешъ, серденятко мое,
Поміжъ ворогами.
Ой я не тая та криниченька
Поміжъ дорогами,—
Хто йде, не мине, — водиці напьетца, } 2.
Водиці напьетца.
Хто не зхоче, серденятко мое,
Зъ мене насмієтца.

№ 58.

$\text{♩} = 96 \text{ м. м.}$

Ой снігъ и - де, та ме - те - ли - ця до - ріж -

ка сте - лет - ця; Десь мій ми - лий,

го - лу - бонько си - вий, въ сте - шу

во - ло - чит - ця.

У дів - - - чи - ни, по карай - ё - го

бо - - - - - же.

Ой снігъ иде, та метелица —
Доріжка стелецся.
Десь мій милюй, голубонько сивий,
Въ степу волочитца.

Ой якъ же вінъ у дорозі —
Поможи ёму, Боже;
А якъ же вінъ у дівчини —
Покарай его, Боже.

№ 59.

The musical score consists of three staves of music in common time (indicated by '2' over '4') and G major (indicated by a treble clef). The first staff begins with a dotted half note followed by eighth notes. The second staff begins with a quarter note followed by eighth notes. The third staff begins with a half note followed by eighth notes. The lyrics are written below the staves:

Позволь, батьку о - та ма - - не, намъ на
ба - - шті ста - ти, не по-зво - лимъ мо-ска-
ле ві січъ ру i - но - ва - ти.

№ 60.

На - сту-ши - ла чор - на хма - - па,

ставъ дощъ на - кря па - ти; за - хо-див - ся

панъ Те ке - - лій січъ ру і - но - ва - ти.

№ 61.

52 м. м.

Ой чомъ, со-ло - вей - ку, ра-но не ще-
бе - чешъ, хи - ба - го - ло - су не
ма - ешъ? Томъ ти, ко - за - че, молодъ не же-
нив-ся, хи-ба долень - ки не - ма-ешъ?

№ 62.

$\text{♩} = 60 \text{ м. м.}$

Ла - е ме - не мо - я ма - ти, ла - е

Во - на жъ мо - го го-рень-ка не зна - е.

№ 63.

The musical score consists of three staves of music in 2/4 time, with a key signature of one flat. The first staff begins with a dotted half note followed by eighth notes. The lyrics "Щось у лі - сі гу - ка - е, Щось у" are written below the notes. The second staff continues the melody. The third staff concludes the piece with a final cadence. The lyrics "лі - сі гу - ка - е." are written below the notes of the third staff.

КІНЕЦЬ.

№

Віють вітри, віють буйні	10-
Віють вітри, ще й буйнесенькі	28-
Всі курочки до купочки	27-
Головонько моя бідная	26-
Дівчинонько, сухотонько ти моя	56-
Журбо жъ моя, журбо	45-
Засвистали козаченьки	53 и 54-
Зеленее жито, зелене	16-
Изъ-за гори вітеръ віе	6-
Изъ-за гори вітеръ віе	51-
Изъ-за гори вітеръ повіває	32-
И любивъ, и кохавъ	57-
Калино-малино, чому почорніла	41-
На горі, горі, ідуть мазури	24-
Не топила не варила	8-
Ой Боже мій, Боже, на що я вродився	15-
Ой вийду я на улицю	7-
Ой викопаю криниченьку	2-
Ой гай мати, ой гай мати.	14-
Ой гаю мій, гаю	44-
Ой горе, горе, що чужа україна	3-
Ой дівчино, подруженько	30-
Ой заржи, заржи, вороний коню	36-
Ой зачула моя доля	29-
Ой ишовъ я улицею, гукнувъ.	52-
Ой колись була роскішъ, воля	19-
Ой на горі василечки зходять.	20-
Ой на горі жито	17-
Ой не шуми, луже	5-
Ой одъ Ромна до Полтави.	43-
Ой пішовъ милий за лісъ	38-
Ой піду я, піду	34-
Ой плавала та лебідонька	46-
Ой послала мати Катрю	18-

№

Ой снігъ иде та метелица	58.
Ой сівъ, запивъ	9.
Ой та вітеръ повівае	4.
Ой тамъ на горі	39.
Ой ти дівчино	42.
Ой тонкая хмелиnochка	11.
Ой уже вечіръ, та й повечеріло.	40.
Ой у полі край дороги.	37.
Ой у полі криниченька	13.
Ой я зъ роду чумакую.	1.
Охъ и гаю мій, гаю	12.
Підъ нашою слободою	35.
Скриплять мої ворітчка	50.
Та наступае чорна хмара.	21.
Та ходила Уляночка по межі.	49.
Тече річка невеличка	55.
Туга мині за тugoю	31.
У полі могила.	25.
Червоная калинонька.	33.
Чого селезень смутенъ невесель.	47 и 48.
Що по горахъ сніги лежать	22.
Якъ пішовъ я до дівчини	23.

Пісні зъ одними голосами:

Лае мене моя мати, лае.	62.
Наступала чорна хмара.	60.
Ой чомъ соловейку	61.
Позволь, батьку-отамане	59.
Щось у лісі гукае.	63.

